

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.202/2016/6.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Tallián Blanka bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Sziller Linda ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Garamvölgyi Róbert ügyvéd
Dr. Csatádi Krisztina ügyvéd

A per tárgya: rendkívüli felmondás jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.340/2015/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35.M.3572/2011/54.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.340/2015/7. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

A lerótt 70.000 forint (hetvenezer) felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes viseli.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 50.000 (ötvenezer) forint és 13.500 (tizenháromezer-ötszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A közbenső ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2009. március 2-ától 2014. március 1-jéig határozott időre ügyvezető-igazgató munkakörre létrehozott munkaviszonyát az alperes fenntartójának 580/2011. (VII.7.) Kt. határozata alapján rendkívüli felmondással a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 96. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette.
- [2] A rendkívüli felmondásban szereplő indokok szerint a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan megszegte, amikor 2009. július 2-án 15 évre díjmentes bérleti szerződést kötött a B.Ü. ingatlanban található helyiségcsoport használatára.
- A felperes terhére rótták, hogy 5.600.000 forinttal több lehívást alkalmazott az alperes a 2010. évi támogatási keretéhez képest. Amennyiben folyamatosan ellenőrizte volna a gazdasági vezető tevékenységét, úgy ezt a mulasztást észre kellett volna vennie.
- Az alperes 2010. december 31-ei állapotot tükröző mérlegében a 2010. évre 99.000.000 forint összegű szállítói számlaösszeghez képest lényegesen kevesebb, 77.000.000 forint összegű pénzeszközzel nem lefedett kötelezettséget és passzív időbeli elhatárolás-állományt szerepeltettek. Ezért alaposan feltételezhető, hogy a társaság 2010. évi beszámolója nem tartalmazza teljes körűen a tárgyidőszak költségeit. E gyanú beigazolódása esetén az eltérés a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számtv.) 3. § (3) bekezdése alapján jelentős hibának minősül, mert annak összege meghaladja az ellenőrzött üzleti év mérlegfőösszegének 2 %-át.
- A felperes a kiküldetési költségeknél sem tartotta be az előírásokat, a kiküldetési rendelvevények és az útdíj elszámolások valódisága megkérdőjelezhető. A kitöltött útnyilvántartások sematikusak, több esetben más hónapok elszámolásával egyezők. Fennáll annak a gyanúja, hogy az utakra nem is került sor. A kifizetett végösszegek megegyeztek egymással, illetve többször előfordult, hogy eltérő kilométerszámmal ugyanazon viszonylatot tüntettek fel, és ugyanazon helyre egyszerre több munkavállaló is utazott saját gépjárművel. A felperesnek az róható fel, hogy nem teljesítette elvárhatóan az ellenőrzési kötelezettségét, és fenntartott az alperes számára kedvezőtlen gyakorlatot.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, az alperes Mt. 100. §-ban foglalt átalánykártérítés, elmaradt munkabér és végkielégítés összegében, valamint a munkaszerződés pontja alapján (miszerint ha bármely okból a határozott idő lejártá után a munkáltató a munkavállalót nem foglalkoztatja tovább vezető munkaviszonyban, a munkavállaló

jogosult 12 havi átlagbérre és 6 havi végkielégítésre) kérte az alperes marasztalását.

- [4] Hivatkozott a rendkívüli felmondás elkésettségére, az okok valótlanúságára és okszerűtlenségére.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35.M.3572/2011/54. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az állam javára eljárási illeték, az alperes javára perköltség megfizetésére.
- [7] Az Mt. 96. § (1) bekezdés, 82. § (2) bekezdés, 190. § (3) bekezdés alapján megállapította, hogy a munkáltató a szubjektív határidő megtartásával gyakorolta a rendkívüli felmondás jogát. Az önkormányzat képviselő-testülete mint a felperes munkáltatóijogkör-gyakorlója az intézkedés közlése napján szerzett tudomást a felperes terhére róttakról.
- [8] A sérelmezett bérleti szerződésre vonatkozó indok nem valós és nem okszerű.
- [9] A többletlehívással összefüggésben megállapította, hogy a könyvelést SZ.A. gazdasági vezető irányításával végezték az alperesnél, aki 2010. november 22-én egy feljegyzést készített a történetekről. Ebben rögzítette, hogy az önkormányzat 2010. május 5-én levélben tájékoztatta arról, hogy a 2010. április 30-ai lehívások nem egyeznek az adatokkal. Erről azonban ő a felperest nem tájékoztatta, és nem is intézkedett az ügyben. Az alperes egy későbbi ellenőrzése során valósnak állapította meg a többletlehívást, amelyet téves könyvelés eredményezett. A visszautalásról még abban az évben, 2011. decemberében intézkedtek. A peradatok nem támasztják alá, hogy a hibáról a felperes korábban tudott, de az elsőfokú bíróság szerint 2010. májusában már vezetői ellenőrzés útján intézkedéseket kellett volna foganatosítania, és az adott eltérés tisztázása érdekében mindent meg kellett volna tennie. Eljárása eredményeként az alperes 5,6 millió forint pénzüsszeget 6 hónapon keresztül jogosulatlanul használt.
- [10] 2010. évre vonatkozóan a következő évben is érkeztek be az alpereshez nagy összegű közüzemi számlák. A felperesnek a mérlegben elkülönített összeget kellett volna feltüntetni ezen később érkező számlák fedezeteként, és kalkulálnia kellett volna azok összegét. Eljárásával megsértette az Számtv. 15. § (3) bekezdésében foglaltakat. Azt, hogy a beszámolókészítés nem a Számtv. elvárásainak megfelelően történt, a perben becsatolt 2011. szeptember 29-ei könyvvizsgálói vélemény is igazolja. A rendkívüli felmondás erre vonatkozó indoka tehát valós és okszerű. A kötelezettségszegés lényeges pénzügyi vonatkozása miatt legalább súlyos gondatlanság állapítható meg a felperes terhére, a jelentős mértéket pedig a könyvelési tétel összegének nagysága igazolja.
- [11] A kiküldetési költségekre vonatkozó indok valós és okszerű. A

havonta készített kiküldetési rendelvevényekhez a munkáltató elszámoló lapot adott, ezek alapján került sor az útiköltség számfejtésére. Azt, hogy az alkalmazottak milyen utakat írtak be, nem ellenőrizték. Előfordulhatott, hogy nem minden út került be a kiküldetési rendelvevénybe, mert a munkaszerződésben foglalt mértéket meghaladóan útiköltség-térítés címén kifizetés nem történhetett. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a munkavállalóknak valamennyi hivatali üzleti útjukat fel kellett volna tüntetniük a kiküldetési okmányokban, ez felelt volna meg a valóság követelményének. A felperesnek ellenőriznie kellett volna az okiratok kitöltését és az elszámolásokat. Ennek elmulasztása súlyos gondatlanságnak minősül, melyet súlyosít, hogy több hónapon keresztül állt fenn e mulasztás.

- [12] A munkaszerződés pontja alapján igényelt összegre a felperes nem jogosult, mert a munkaviszonyt a lejárat előtt megszüntették, de erre vonatkozóan a keresetet elévülési időn túl terjesztették elő.
- [13] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.340/2015/7. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Megállapította a rendkívüli felmondás jogellenességét, és hogy a felperes munkaviszonya 2014. március 1-jével szűnik meg az alperesnél.
- [14] Az első felmondási okkal fellebbezés hiányában nem foglalkozott.
- [15] Megállapította, hogy bár a felperes kötelessége volt az alperes gazdálkodásának ellenőrzése, ez nem jelenti azt, hogy minden egyes tétel tekintetében tényleges, manuális ellenőrzést kellett volna végeznie. Az alperes nem jelölte meg a rendkívüli felmondásban, hogy a felperes milyen jogszabályt, vagy munkáltatói előírást sértett meg.
- [16] A téves lehívásnál nyomatékkaal értékelte azt, hogy annak tényét az önkormányzat pénzügyi szolgálata már 2010. májusában észlelte és jelezte az alperes pénzügyi szolgálatának. A gazdasági vezető megerősítette a vallomásában, hogy az önkormányzat jelzéséről a felperest nem tájékoztatta, arról csak 2010. november 22-én a gazdasági vezető által készített feljegyzésből szerzett tudomást. Ezt követően azonnal intézkedett: a tévesen lehívott tétel rendezése megtörtént, a két érintett munkavállalónak írásbeli figyelmeztetést adott. A felperes vétkessége tehát ebben a körben nem állapítható meg.
- [17] A beszámoló adataival kapcsolatos felmondási indok nem világos. A rendkívüli felmondásban a munkáltató nem fejtette ki, hogy a felperes ebben konkrétan milyen jogszabályt sértett. Menti továbbá őt az a körülmény is, hogy a beszámolót az erre rendszeresített szakterület készítette, annak vezetője azt aláírta, szerepel rajta a másik ügyvezető, a felügyelőbizottság képviselője, valamint a fenntartó jóváhagyó aláírása is. A beszámolót a fenntartó szakterülete és bizottsága is vizsgálta, értékelte, észrevétel és kifogás nélkül jóváhagyták. A felperes javára értékelendő, hogy a beszámoló jóváhagyási folyamatában résztvevők felelősségre vonását az alperes nem tartotta szükségesnek.

[18] Az alperes által csatolt útnyilvántartások és kiküldetési rendelvevények alapján megállapítható volt, hogy az érintett munkavállalók általában azonos viszonylatokban közlekedtek. Az eltérő távolság megjelölésére a felperes indokot adott, melyet a tanúk alátámasztottak: a kiküldetés helyszínén is további utak merültek fel, amelynek megtételét a munkavállalók elszámolták. Az egyes kiküldetési rendelvevényekben többletköltséget is feltüntettek, melyet az alperes nem fizetett ki, az ellentételezés mindig csak olyan mértékben történt, amelyet a munkavállaló munkaszerződése lehetővé tett. Ezért az elszámolt összegek és távolságok azonosságának nincs döntő jelentősége. Azt, hogy egy alkalommal több munkavállaló is ugyanazon viszonylatra közlekedési költséget számolt el, az üzemeltetett létesítményekkel kapcsolatos teendők indokolták. A perben nem került sor annak vizsgálatára, hogy az elszámolt utak között indokolatlanul, jogszerűtlenül feltüntetett út volt-e, illet az alperes sem jelölt meg, csak a gyanúját közölte erre vonatkozóan.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyó döntés meghozatalát, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [20] Jogszabálysértésként a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (4) bekezdés, 163. § (1) bekezdés, 164. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, 235. § (1) bekezdés, 247. § (2) bekezdés, 253. § (3) bekezdés, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 26. § (2) bekezdés, 30. § (2) és (4) bekezdés, valamint az Számtv. 15. § (2) és (3) bekezdés, 44. § (1) bekezdés, 95. § (1) bekezdés, továbbá a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi XCVII. törvény (Szja tv.) 3. § 16. pontja, 4. § (3) bekezdés, 3. számú melléklet II. fejezet 3. pontja, és IV. fejezet 6. pontja rendelkezéseinek megsértését jelölte meg.
- [21] A másodfokú bíróság téves következtetéssel jogszabályba ütköző döntést hozott. A felperesre ügyvezetőként különös felelősségi szabályok vonatkoztak a Gt. szerint, melyeket ismert. Kötelezettségének elmulasztása nem eredményezheti a hibás döntésekből, illetve az ellenőrizetlenségből fakadó hiányosságokért való felelősség alóli mentesülését.
- [22] Az alperes vitatta a másodfokú bíróság álláspontját, miszerint konkrét jogszabályhelyet kellett volna megjelölnie a munkáltatónak a rendkívüli felmondásban. Intézkedésének indokolása ugyanis részletesen kifejti, hogy a felperes milyen konkrét, a számviteli törvénybe és a Gt-be ütköző ügyvezetői magatartást tanúsított.
- [23] Az önkormányzat 2010. májusában történt első jelzéséről való novemberi, azaz több mint fél évvel későbbi tudomásszerzés is azt

mutatja, hogy a felperes nem tett eleget az alperes gazdálkodása ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségének. A vétkes dolgozók írásbeli figyelmeztetésben részesítése a felperes ügyvezető felelősség alóli mentesülését nem eredményezheti. Az a tény sem, hogy ki készítette a beszámolót, mert ügyvezetőként felelt a Gt. szerint a beszámoló valódiságáért, teljességéért, azt neki kellett hitelesítenie. Ezért annak nincs jelentősége, hogy ahhoz nem rendelkezett szakértelemmel, vagy azt tartalmilag más készítette. Arra nincs peradat, hogy a beszámolót a fenntartó szakterületei és bizottságai is vizsgálták, és azt kifogás nélkül jóváhagyták. Az ellenőrzések során derült ki ugyanis, hogy a beszámoló nem valós, és tartalmilag nem teljes. Arra sincs peradat, hogy a további résztvevők felelősségre vonását az alperes szükségesnek tartotta-e.

- [24] Az alperes az útnyilvántartások vonatkozásában változatlanul hivatkozott a BH2012.178. számú jogesetre, amelyet szerinte alaptalanul hagyott figyelmen kívül a másodfokú bíróság. Valótlan útnyilvántartás ugyanis nem lehet az elszámolás alapja. Jelen eljárásban is megállapítható, hogy ellenőrizetlen, és nem valamennyi utat tartalmazó, azaz a valódiság követelményének nem megfelelő útnyilvántartás alapján történtek a kifizetések. Az alperes végig arra hivatkozott, hogy ellenőrizetlenül, megalapozatlanul és jogszabályba ütközően számoltak el útiköltséget a munkavállalóknak, mert az útnyilvántartások valótlank, hiszen nem minden utat tüntettek fel azokban, illetve a feltüntetettek valódiságát sem ellenőrizték soha. A kitöltésnél azt vették figyelembe, hogy havonta a maximált költségelszámolásban részesülhessenek a munkavállalók. Ezért szükségtelen volt annak vizsgálata, hogy az utak indokoltak és jogszerűek-e. Arról kellett dönten, hogy a perbeli módon vezetett valótlank, ellenőrizetlen útnyilvántartások alapján a felperes mint ügyvezető megalapozottan és jogszerűen teljesített-e kifizetéseket az alperes költségére. A költségelszámolás alapja jogszerűen az Szja. tv. 3. § 16. pontja, 4. § (3) bekezdés, és a 3. számú melléklet II. fejezet 3. pontja, IV. fejezet 6. pont lehetett csak, és a törvényszék nem tett eleget kellően írásbeli indokolási kötelezettségének sem.
- [25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartására irányult.
- [26] Sérelmezte, hogy az alperes a felülvizsgálati kérelmében egyetlen munkajogi szabályt sem jelölt meg jogszabálysértésként. Az általa hivatkozott anyagi jogszabályi rendelkezésekre a perben egyrészt korábban nem hivatkozott, másrészt a munkajogi felelősség szempontjából nincs jelentőségük. A jogerős közbenső ítélet csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyek alapján vizsgálható, munkajogi szempontú felülvizsgálatra - megjelölt jogszabálysértés hiányában - nincs lehetőség, így a felmondási indokok világosságára, a felperes vétkességére vonatkozó megállapításokra vonatkozóan sem.
- [27] Több Polgári perrendtartásbeli szabály megsértését is állította az alperes, azonban a kérelméből nem derül ki, hogy álláspontja

szerint a jogerős közbenső ítélet mely részében, milyen tekintetben ütközik az általa hivatkozott eljárási jogszabályokba. Ezért a felülvizsgálati kérelem ebben a körben nem felel meg a bírói gyakorlatnak [1/2016. (II.15.) PK vélemény].

- [28] Az alperes alaptalanul hivatkozott a Gt. rendelkezéseinek megsértésére, mert a felhívott szabályok kárfelelősségről szólnak, jelen per tárgyát pedig nem ez képezi.
- [29] A Pp. 272. § (2) bekezdésébe ütközően új jogalapként hivatkozott az alperes az Szja. törvény megsértésére. Erre a felülvizsgálati eljárásban már nincs lehetősége. Hivatkozásai azonban érdemben sem helytállóak, mert a munkavállalók az utakat kiküldetési rendelvénnyel számolták el, útnyilvántartás vezetésére nem voltak kötelesek. A kiküldetés elszámolására az Szja. tv. 3. § 11. pontja és 83. pontja, 3. számú melléklet II. pontja, 6. pontja, IV. fejezet 6. pontja az irányadó. A BH2012.178. számú eseti döntés, mivel az útnyilvántartásról szól, az alperesnél alkalmazott kiküldetési rendelvevényekre nem lehet irányadó.
- [30] Az alperes alaptalanul állította a Számtv. megsértését, annak felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rendelkezései nem képezték a per tárgyát, korábban azokra az alperes a perben nem hivatkozott.
- [31] A törvényszék helyesen nem a számviteli szabályokat, hanem a munkajogi előírásokat alkalmazta, és megalapozott döntést hozott.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [32] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [33] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [34] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati

kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].

- [35] Az alperes felülvizsgálati kérelme a munkaviszony megszüntetése jogellenessége vonatkozásában több eljárási jogszabálysértésre hivatkozott a jogszabályhely felsorolásával. A jogszabálysértéseket igazoló jogi álláspont részletes kifejtése azonban az egyes jogszabályhelyekre vonatkozóan elmaradt. E követelménynek nem felel meg, ha a fél a jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, a jogi érvelés megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, azokat egy helyen egyszerre sorolja fel. Ezért a Kúria csak a fenti követelményeknek megfelelő jogszabálysértésre hivatkozásokat vehette figyelembe.
- [36] A Pp. 221. § (1) bekezdés megsértését alaptalanul állította az alperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege, és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. A törvényszék rögzítette a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, és az abból levont következtetéseiről is számot adott. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet.
- [37] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felhozott bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg. A bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- Az alperes által alkalmazott rendkívüli felmondás az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontján alapult. Ebben a munkáltató a munkavállaló munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségének szándékos vagy súlyos gondatlansággal történő jelentős mértékű megszegését állította. A felülvizsgálati kérelem a tényállás jogszabálysértő megállapítását is megjelölte jogszabálysértésként, továbbá a bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályok megsértésére is hivatkozott, de az alperes által alkalmazott intézkedés alapjául szolgáló anyagi jogszabályhelyre nem. Önmagában azonban a Pp. 3. § (4) bekezdése, 163. §, 164. § rendelkezései és a Pp. 206. § alapján történő felülvizsgálat nem eredményezheti a vonatkozó anyagi jogszabályhely megjelölése hiányában a felülvizsgálattal elérni kívánt célt, vagyis a munkáltatói rendkívüli felmondás jogszerűségének a megállapítását. Az esetleges jogszabálysértő ténymegállapításból önmagában ugyanis nem vonható le következtetés arra, hogy a törvényszék a lefolytatott bizonyítás eredményeként miért és mennyiben jutott az Mt. 96. § (1) bekezdés nem megfelelő alkalmazásának megállapítására. A Pp. 206. § (1) bekezdésében szabályozott, a tényállás megállapítása során történő bizonyítékok mérlegelése nem azonos az anyagi jogszabályban, az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt minősített kötelezettségszegés

súlyosságának megállapítása körében végzett mérlegeléssel. Ez alapján vonható le ugyanis következtetés arra, hogy az adott tényállás alapján jogszerű volt-e a munkáltató azonnali hatályú munkaviszony megszüntetésről hozott intézkedése, fennálltak-e az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételek. Az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjára történő jogszabályi hivatkozás hiányában nem volt értékelhető az anyagi jogszabálysértésként hivatkozott Számtv., a Gt. és Szja. rendelkezések megsértéséről szóló érvelés sem.

- [38] Az alperes ugyan hivatkozott a Pp. 235. § (1) bekezdése, 247. § (2) bekezdése, és 253. § (3) bekezdésének a megsértésére is, kérelme azonban erre vonatkozóan jogi érvelést nem tartalmazott, így a Pp. 272. § (2) bekezdése [1/2016. (II.15.) PK vélemény] alapján ennek vizsgálatát a Kúria mellőzte.
- [39] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Zárórész

- [40] Kötelezte a pervesztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján.
- [41] Az alperes előzetesen felülvizsgálati kérelmén bélyegben lerótt 70.000 forint eljárási illetéket, melyet a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján viselni köteles.
- [42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. január 18.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Tallián
Blanka s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró**